

ROMANIA
CURTEA DE APEL BRASOV
Secția de Contencios Administrativ și Fiscal

Dosar nr. X

ÎNCHEIERE

Ședința publică din 03 Noiembrie 2016

Completul constituit din:

PREȘEDINTE - X

Judecător - X

Judecător - X

Grefier - X

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra necesității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept referitoare la natura juridică a creanței constând în compensațiile prevăzute de art. 97 din Codul silvic, interpretarea art. 6 din HG nr. 861/2009 și stabilirea criteriilor pentru determinarea actului normativ aplicabil cererilor de acordare a acestor compensații.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședința publică din 20 octombrie 2016, potrivit încheierii de ședință din acea zi, ce face parte integrantă din prezenta, iar instanța, în vederea deliberării, a amânat pronunțarea, în condițiile art. 396 alin. 2 Cod procedură civilă, pentru data de 27 octombrie 2016, apoi pentru 3 noiembrie 2016.

CURTEA

Analizând lucrările dosarului :

I. Constată admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 519 din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, întrucât:

1. *De lămurirea modului de interpretare* a naturii juridice a creanței constând în compensațiile prevăzute de art. 97 alin. 1 lit. b din Codul Silvic (aspect esențial pentru determinarea normelor juridice care reglementează prescripția dreptului material la acțiune); a dispozițiilor art. 6 din H.G. nr. 861/2009 - respectiv dacă această normă instituie sau nu o condiție suspensivă pentru acordarea compensațiilor; a stabilirii criteriilor pentru determinarea actului normativ aplicabil cererilor de acordare a compensațiilor (actul normativ în vigoare în perioada pentru care sunt solicitate compensațiile sau actul normativ în vigoare la data cererii de acordare a compensațiilor, adresată autorității publice) depinde soluționarea recursului împotriva sentinței care a avut ca obiect examinarea refuzului nejustificat al unei autorități publice de emitere a unui act administrativ prin care să se dispună acordarea către reclamanta recurentă X a sumei de 88.890,51 lei cu titlu de compensații/ajutoare de stat aferente anului 2009 (c/val. produse masă lemnoasă nerecoltate de pe terenul administrat de reclamantă).

Motivele de recurs invocate în cauză vizează interpretarea acestor dispoziții legale arătate mai sus.

2. *Problema de drept mai sus expusă este nouă* și nu a mai fost analizată până la acest moment, iar modul de interpretare a naturii juridice a creanței constând în compensațiile prevăzute de art. 97 alin. 1 lit. b din Codul Silvic (aspect esențial pentru determinarea normelor juridice care reglementează prescripția dreptului material la acțiune); a dispozițiilor art. 6 din H.G. nr. 861/2009 - respectiv dacă această normă instituie sau nu o condiție suspensivă pentru acordarea compensațiilor; a stabilirii criteriilor pentru determinarea actului normativ aplicabil cererilor de acordare a compensațiilor (actul normativ în vigoare în perioada pentru care sunt solicitate compensațiile sau actul normativ în vigoare la data cererii de acordare a compensațiilor, adresată autorității publice) comportă interpretări diferite, fiind necesară intervenția Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Referitor la această condiție de admisibilitate, prin deciziile nr. 1 și 2 pronunțate în data de 17.02.2014 de către Înalta Curte de Casație și Justiție în complet pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, s-a reținut că cerința noutății este îndeplinită nu numai atunci când chestiunea de drept își are izvorul în reglementările nou-intrate în vigoare, ci și atunci când se referă la o normă juridică intrată în vigoare cu mai mult timp în urmă, dar a cărei aplicare a devenit actuală ulterior. S-a mai reținut că, în această ultimă situație, în stabilirea elementului de noutate a chestiunii de drept a cărei interpretare se solicită, trebuie plecat de la premisele asigurării funcției mecanismului hotărârii prealabile de prevenire a practicii judiciare neunitare și al evitării paralelismului și suprapunerii cu mecanismul recursului în interesul legii.

O interpretare restrictivă a cerinței noutății problemei de drept supuse dezlegării ar goli de conținut mecanismul hotărârii prealabile, care are drept scop prevenirea dezvoltării practicii neunitare și l-ar face, în fapt, inabordabil de către instanțele de judecată care se confruntă cu necesitatea dezlegării unitare a chestiunii respective, având în vedere și diferența de regim dintre mecanismul evocat mai sus și cel al recursului în interesul legii, cel din urmă nefiind la îndemâna instanței care soluționează prezenta cauză, întrucât nu s-a identificat o practică contradictorie și consistentă din punct de vedere cantitativ.

Sesizată fiind de către Curtea de Apel Brașov în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept Înalta Curte de Casație și Justiție s-a pronunțat prin Decizia nr. 36/23.11.2015 în dosarul nr. 1749/1/2015, stabilind că „*Pentru acordarea compensațiilor prevăzute de art. 97 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 46/2008 privind Codul silvic, republicată, și de art. 4 lit. s) pct. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 14/2010 privind măsuri financiare pentru reglementarea ajutoarelor de stat acordate producătorilor agricoli, începând cu anul 2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 74/2010, cu modificările și completările ulterioare, după data de 1 ianuarie 2010, trebuie să existe decizia favorabilă a Comisiei Europene privind ajutorul de stat și să fie adoptate normele metodologice ulterioare, în condițiile art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 14/2010.*” Ori, problemele de drept a căror dezlegare se urmărește prin prezenta sesizare nu au făcut obiectul Deciziei nr. 36/23.11.2015 pronunțate de I.C.C.J. în dosarul nr. 1749/1/2015, astfel că este îndeplinită în cauza de față cerința noutății prevăzută de dispozițiile art. 519 Cod procedură civilă.

3. De asemenea, această problemă de drept nu face obiectului unui recurs în interesul legii, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate la data pronunțării.

II. Expunerea succintă a procesului

Instanța reține în esență că prin acțiunea introductivă reclamanta X a solicitat în contradictoriu cu pârâții X și X ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună anularea actului nr. 5583-5592/05.08.2015, obligarea la plata sumei de 88.890,51 lei reprezentând c/val. produselor de masă lemnoasă pe care nu le-a putut recolta în calitate de proprietar pentru suprafața de pădure de 149,90 ha situată în zona de conservare totală a Sitului Natura 2000-ROSPA0098 Piemontul Făgăraș și ROSCI0122 Munții Făgărașului, în zona /tipul funcțional T2, terenuri forestiere administrate în totalitate de reclamantă în anul 2009, cu titlu de compensații/ajutoare de stat, datorită funcțiilor de protecție stabilite de amenajamentele silvice ce au determinat restricții de masă lemnoasă; s-a mai solicitat obligarea pârâților la plata dobânzilor calculate asupra debitului principal începând cu data publicării în JO a U.E. a Deciziei nr. C/2012/5166 a Comisiei Europene -13.09.2015- prin care a avizat favorabil continuarea acordării ajutoarelor de stat tuturor persoanelor fizice și juridice indiferent de forma de proprietate a terenurilor forestiere sau de la data de 14.07.2015, data la care reclamanta a depus cererea nr. 565/14.07.2015 la pârâta X;

Pârâta X a formulat întâmpinare prin care a invocat excepția de prematuritate a acțiunii și excepția de prescripție a dreptului material la acțiune iar pe fond a solicitat respingerea ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată. Pârâtul Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor a depus la rândul său întâmpinare prin care a invocat excepția inadmisibilității acțiunii, solicitând respingerea cererii de chemare în judecată.

Tribunalul Brașov a respins excepțiile prematurității, inadmisibilității și prescripției invocate de pârâți și a admis în parte cererea de chemare în judecată formulată și modificată de reclamantă, obligând ministerul X să achite reclamantei suma de 88.890,51 lei cu titlu de

compensații prevăzute de art. 97 alin. 1 lit. b din Legea nr. 46/2008, pentru anul 2009 plus dobânda fiscală aferentă începând cu data de 14.09.2012 și până la data achitării efective, cu cheltuieli de judecată.

În soluționarea excepțiilor invocate instanța de fond a reținut aplicabilitatea considerentelor Deciziei nr. 36/2015 a I.C.C.J. (în special a pct. **58 și 60**), a art. 2 alin. 1 lit. c din Legea nr. 554/2004, și faptul că reclamanta este îndreptățită la obținerea de despăgubiri (acest drept fiind recunoscut de părți, ceea ce a fost de natură a întrerupe cursul prescripției).

Au mai fost reținute dispozițiile art. 6 din H.G. nr. 861/2009, și faptul că creanța constând în compensațiile prevăzute de art. 97 lit. b din Codul Silvic este o creanță fiscală, și că, chiar dacă prin Decizia nr. 36/2015 a I.C.C.J. s-a stabilit că Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 861/2009 se înscriu în cadrul de reglementare al „ajutoarelor de stat existente” până la sfârșitul anului 2009, pentru acest an nefiind nevoie de Decizia Comisiei Europene, acest lucru nu înlătură suspendarea acordării formelor de sprijin dispusă prin H.G. nr. 861/2009 și pentru anul 2009.

Pe fondul cauzei prima instanță a reținut că sunt aplicabile în speță dispozițiile art. 3 alin. 3 din Anexa 1 a H.G. nr. 861/2009, art. 97 alin. 1 lit. b din Legea nr. 46/2008 și că refuzul pârâtului X de acordare a sumei pretinse de reclamantă este nejustificat în accepțiunea art. 2 alin. 2 din Legea nr. 554/2004. A reținut instanța că dreptul reclamantei de a beneficia de compensații pentru produsele pe care nu le poate recolta din cauza funcțiilor de protecție stabilite prin amenajamente silvice este unul prevăzut de lege iar modalitatea de calcul a compensațiilor este stabilită de H.G. nr. 861/2009.

Împotriva hotărârii a declarat recurs pârâtul X criticând-o pentru nelegalitate, în temeiul art. 488 pct. 8 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu solicitarea de casare a hotărârii de fond și a respingerii acțiunii.

A criticat ca nelegală interpretarea dată de instanța de fond dispozițiilor art. 97 alin. 1 lit. b din Legea nr. 46/2008 și a dispozițiilor art. 6 din H.G. nr. 861/2009, apreciind că cererea reclamantei de acordare a compensațiilor/ajutoarelor de stat a rămas fără obiect până la emiterea unor noi Norme Metodologice și că creanța solicitată de reclamanta intimată cu titlu de compensații nu are un caracter cert, lichid și exigibil, existența certă a acesteia fiind condiționată de promulgarea unor norme metodologice prin care să fie calculate concret întinderea acestora.

Mai susține recurentul că acordarea compensațiilor solicitate de reclamantă este afectată de o condiție suspensivă, respectiv adoptarea Hotărârii de Guvern aflată în discuție.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemelor de drept:

1. Opinia intimătei reclamante X a fost aceea că nu se impune necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile întrucât nu sânt îndeplinite toate cerințele legale reglementate de art. 519 Cod procedură civilă în sensul că chestiunea de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei deduse judecății nu este nouă și că creanța solicitată constând în ajutor de stat aferent anului 2009 are o natură fiscală.

Arată intimata reclamantă că criteriile pentru determinarea actului normativ aplicabil cererilor de acordare a compensațiilor au fost stabilite definitiv și obligatoriu de Înalta Curte prin Decizia nr. 36/2015 pronunțată în dosarul nr. 1749/1/2015 având ca obiect dezlegarea unor chestiuni de drept iar dreptul persoanelor juridice de a accesa ajutoarele de stat era supus – începând din anul 2011- unei condiții suspensive. A fost depusă practică judiciară în acest sens.

2. Opinia recurentului pârât X a depus punct de vedere prin care a apreciat că se impune sesizarea I.C.C.J. în condițiile art. 519 Cod procedură civilă deoarece dreptul pretins de reclamantă este afectat de o condiție suspensivă. Normele metodologice ce urmează a fi adoptate de către legiuitorul delegat au un rol determinant în individualizarea dreptului la compensații al beneficiarului în condițiile în care au obiect de reglementare atât modul de calcul cât și criteriile de eligibilitate inclusiv procedurile de supraveghere și control.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată:

1. Normele de drept intern ce urmează a fi supuse dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție sunt:

- **dispozițiile art. 97 alin. 1 lit. b din Codul Silvic** prevăd: „(1) În scopul gestionării durabile a fondului forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice și a celui proprietate publică și privată a unităților administrativ-teritoriale, statul alocă anual de la buget, prin bugetul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, sume pentru:

b) acordarea unor compensații reprezentând contravaloarea produselor pe care proprietarii nu le recoltează, datorită funcțiilor de protecție stabilite prin amenajamente silvice care determină restricții în recoltarea de masă lemnoasă;”

- **dispozițiile art. 6 din H.G. nr. 861/2009** prevăd: „(1) Formele de sprijin prevăzute la art. 97 alin. (1) lit. a), la art. 97 alin. (1) lit. b) pentru persoane juridice și la art. 97 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 46/2008 - Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare, se vor finanța numai după primirea deciziei favorabile a Comisiei Europene privind ajutoarele de stat.

(2) Toate formele de sprijin prevăzute în Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare, vor fi continuate după data de 1 ianuarie 2010 numai după primirea deciziei favorabile a Comisiei Europene privind ajutoarele de stat.”

Alte acte normative relevante:

- *Anexa 1 lit. a din OG nr. 57/2007* în raport cu care „Managementul rezervațiilor științifice asigură un regim strict de protecție prin care habitatele sunt păstrate într-o stare pe cât posibil neperturbată. În aceste zone se interzice desfășurarea oricăror activități umane, cu excepția activităților de cercetare, educație și de ecoturism cu limitările descrise în planurile de management, cu acordul forului științific competent și al administratorului rezervației științifice,

- *art. 44 și art. 136 alin. 5 din Constituția României* care garantează dreptul de proprietate privată,

- *art. 1 din Primul Protocol adițional al CEDO* care spune că „orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.”

- *Regulamentul nr. 1305/18.12.2013 al UE* care modifică Regulamentul nr. 1698/2005 și care prevede acordarea de ajutoare persoanelor fizice care au păduri în proprietate pentru a compensa pierderile de venituri suferite având în vedere restricțiile la utilizarea pădurilor rezultate în urma aplicării directivelor 79/409/CEE și 92/43/CEE, regulament care în art. 30 lărgeste sfera celor îndrituiți a primi compensații, incluzându-i și pe titularii terenurilor forestiere aflate în zone de protecție Natura 2000 de tip funcțional T1 și T2.

2. Prezentarea jurisprudenței proprii instanței:

În acest moment nu există jurisprudență relevantă a Curții de Apel Brașov, toate cauzele având un obiect similar celui din prezentul dosar fiind suspendate în prezent în temeiul dispozițiilor art. 520 alin. 4 Cod procedură civilă, până la soluționarea sesizării.

3. 3. Prezentarea jurisprudenței naționale relevante pentru dezlegarea problemei de drept supuse analizei.

La dosar au fost depuse decizii pronunțate de I.C.C.J. în recursuri declarate împotriva unor hotărâri pronunțate în fond de către Curtea de Apel Cluj, Curtea de Apel Târgu Mureș, Curtea de Apel Craiova, însă jurisprudența depusă a tratat parțial și neconcludent problemele de drept a căror dezlegare se urmărește prin prezenta sesizare.

4. Opinia prezentei instanțe, în legătură cu problemele supuse dezlegării:

Prin Legea nr. 46/2008, în art. 97 alin. 1 lit. b, se stabilește că „în scopul gestionării durabile a fondului forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice și a celui proprietate publică și privată a unităților administrativ-teritoriale, statul alocă anual de la buget, prin bugetul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, sume pentru: b) acordarea unor compensații reprezentând contravaloarea produselor pe care proprietarii nu le recoltează, datorită funcțiilor de protecție stabilite prin amenajamente silvice care determină restricții în recoltarea de masă lemnoasă”.

Conform prevederilor art. 6 alin. 2 din HG nr. 861/2009 „toate formele de sprijin prevăzute în Legea nr. 46/2008 vor fi continuate după data de 01.01.2010 numai după primirea deciziei favorabile a CE privind ajutoarele de stat”.

Instanța nu poate prezenta opinia completului de judecată cu privire la interpretarea acestor chestiuni de drept întrucât ar echivala cu o antepunțare cu privire la criticile aduse în recurs, care se referă strict la acestea.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Constată admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

- natura juridică a creanței constând în compensațiile prevăzute de art. 97 alin. 1 lit. d din Codul Silvic (aspect esențial pentru determinarea normelor juridice care reglementează prescripția dreptului material la acțiune);

- interpretarea dispozițiilor art. 6 din H.G. nr. 861/2009 -respectiv dacă această normă instituie sau nu o condiție suspensivă pentru acordarea compensațiilor;

- stabilirea criteriilor pentru determinarea actului normativ aplicabil cererilor de acordare a compensațiilor (actul normativ în vigoare în perioada pentru care sunt solicitate compensațiile sau actul normativ în vigoare la data cererii de acordare a compensațiilor, adresată autorității publice).

Dispune înaintarea prezentei încheieri Înaltei Curți de Casație și Justiție .

Dispune suspendarea judecării conform prevederilor art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă.

Fără cale de atac.

Pronunțată în condițiile art. 396 alin. 2 Cod procedură civilă azi 03.11.2016.

Președinte,
X

Judecător,
X

Judecător,
X

Grefier,
X

Red. X/ 9.01.2017

Tehnored: X /9.01.2017 – 6 ex.

Proces-verbal
încheiat azi 9.01.2017
Prezenta încheiere a fost îndreptată
material prin încheierea din 7.12.2016

Grefier,
X

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BRAȘOV
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. X

ÎNCHEIERE

Ședința din camera de consiliu din 07 Decembrie 2016

Completul compus din:

PREȘEDINTE: X

Judecător: X

Judecător: X

Grefier: X

Pe rol se află îndreptarea din oficiu a erorii materiale strecurată în minuta și dispozitivul încheierii de ședință din 03.11.2016, pronunțată de Curtea de Apel Brașov – Secția de Contencios Administrativ și Fiscal în dosar nr. X.

Fără citarea părților.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier după care, față de actele aflate la dosar, instanța rămâne în pronunțare.

CURTEA,

Verificându-se din oficiu minuta și dispozitivul încheierii de ședință a Curții de Apel Brașov din data de 03.11.2016 pronunțată în dosarul nr. X al a aceleiași instanțe se constata că din eroare în alin.2 al acesteia s-a menționat greșit art. 97 alin. 1 lit. „d” din Codul Silvic în loc de art. 97 alin. 1 lit. „b” din Codul Silvic, cum era corect.

Întrucât în speță sânt îndeplinite cerințele art. 442 alin. 1 Cod procedură civilă Curtea va dispune îndreptarea erorii materiale strecurate în minuta și dispozitivul încheierii de ședință susmenționate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:**

Îndreptarea din oficiu a erorii materiale strecurată în minuta și dispozitivul încheierii de ședință a Curții de Apel Brașov din data de 03.11.2016 pronunțată în dosarul cu nr. 4536/62/2015 al aceleiași instanțe în sensul că în alineatul 2 din minută și dispozitiv se va trece corect „art. 97 alin.1 lit b din Codul Silvic” în loc de „art. 97 alin.1 lit. d din Codul Silvic”.

Fără cale de atac.

Data în Camera de Consiliu și pronunțată în ședință publică azi 07.12.2016.

Președinte,
X

Judecător,
X

Judecător,
X

Pt.Grefier,
X
Aflată în concediu de odihnă
Semnează, grefier șef secție
X